

Élő Víz

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2015. június 7.
Úrnapja

Vegyétek és egyétek!

Az egyházi év folyamán nagycsütörtök este emlékezünk a szentmisében Jézus utolsó vacsorájára. Ünneplésünk középpontjában ennek megfelelően az Oltáriszentség áll, amelyet ekkor alapított és bízott Egyházára az Úr Jézus.

Ma, úrnapján - Krisztus szent teste és vére napján - szintén e szentséget ünnepeľjük. Az úrnap körmenetek világ-szerte azt üzenik, hogy keresztény hívőként megmutatjuk a világnak Krisztust, az ő ajándékát, az ő szeretetének jelét, az élő kenyeret, amelyben Krisztus valóságosan jelen van.

Az evangéliumban Szent Márk írásából olvassuk fel az utolsó vacsora eseményét. A leírás a zsidó húsvét ünnepeľével és az ahhoz kapcsolódó étkezéssel, továbbá a húsvéti bárány említésével kezdődik, majd pedig azzal végződik, hogy Jézus önmagát, a saját testét adja a kenyérben az apostoloknak. Ez a leírás azt sugallja, hogy amikor Márk megírja evangéliumát, akkor a keresztény közösség istentisztelete, azaz a szentmise alkalmával már nem csupán a húsvéti eseményt, Jézus ke-

reszthalálát és feltámadását ünnepli, hanem megemlékeznek az utolsó vacsorán történekről is, s ezek szorosan kapcsolódnak egymáshoz.

A húsvéti időszak lezárult pünkösd ünnepeľével, de az Egyház liturgiája a mai nappal ismét visszavezet minket húsvét titkához, Krisztus áldozatához. A cél az, hogy jobban figyeljünk az Úr Jézus ajándékára. A mai ünnep egyrészt meghívás, hogy találkozzunk a kenyérben önmagát adó Krisztussal, ugyanakkor buzdítás számunkra, hogy őt tekintsük lelki fejlődésünk élető forrásának. A szentáldozás megújítja lelki életünket és megerősít minket abban, hogy hozzá és az általa alapított közösséghez tartozunk. Isten egészen egyszerű megoldást választott, egyszerű lehetőséget biztosított számunkra azzal, hogy találkozzunk, lelkileg egyesüľjünk Krisztussal: az étkezés, a táplálkozás lehetőségeľt. Nem elegendő hinnünk abban, hogy Krisztus valóságosan jelen van testével és vérével a kenyérben és a borban, nem elég az, ha tiszteletünket a legmagasabb és egyedül Istent illető formában, az imáadásban fejezzük ki, hanem egyszerű dolgot kér: vegyük magunkhoz lelki táplálékként, minden-napi kenyérként Krisztus testét.

Az átváltozás csodája

Az Eucharisztia iránti tiszteletünk alapja a hit. Hiszünk abban, hogy Jézus valóságosan jelen van az átváltoztatott kenyérben és borban.

Az Oltáriszentség esetében nem közösleges kenyérről, hanem átváltoztatásról és átváltoztatott kenyérről és borról beszélünk.

Ez azt jelenti, hogy a kenyér és a bor lényegileg alakul át Krisztus szent testévé és vérévé, miközben külső alakját és formáját mind a kenyér, mind a bor megtartja. Szemünkkel ugyan nem látunk semmiféle átalakulást, de hitünk szerint mégis megtörténik az átváltozás csodája.

Vágyom-e a találkozásra, a szentáldozásra?

Jelen vagy

Uram, Jézus! Hiszem, hogy te szólsz hozzám. Amikor a szentmisében a te szavadat hallgatom, a te irántam való szeretetedre gondolok. Kész vagyok tanításod megvalósítására és követésedre.

Hiszem, hogy értem és minden emberért vállaltad a szenvedést és áldoztad fel magadat a kereszten. Amikor áldozatod megújul az oltáron, ismét a te végsőkig kitartó szeretetedre tudok gondolni.

Hiszem, hogy te jelen vagy az átváltoztatott kenyérben. Amikor a szentáldozásban magamhoz veszem testedet, akkor értem meg igazán, hogy mennyire szeretsz engem! Segíts, hogy mindig veled és a te szeretetedben éljek!

Úrnapja

Kiv 24,3-8
Zsid 9,11-15
Mk 14,12-16.22-26

Hétfő

2Kor 1,1-7
Mt 5,1-12

Hétfő

2Kor 1,18-22
Mt 5,13-16

Szerda

2Kor 3,4-11
Mt 5,17-19

Csütörtök, Szent Barnabás apostol

ApCsel 11,21b-26;
13,1-3
Mt 10,7-13

Péntek, Jézus szentséges szíve

Ez 34,11-16
Róm 5,5b-11
Lk 15,3-7

Szombat, Szűz Mária szíve

Iz 61,9-11
Lk 2,41-51

Évközi 11. vasárnap

Ez 17,22-24
2Kor 5,6-10
Mk 4,26-34